

عنوان مقاله:

اثربخشی شفقت درمانی بر رشد پس از سانحه در مادران دارای فرزند بیش فعال

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

میترا باکری پاشاکلائی - کارشناسی ارشد ریاضی، گروه علوم پایه، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.

پروین بیجنوند - کارشناسی ارشد ریاضی، گروه علوم پایه، دانشگاه پیام نور واحد تهران شرق، تهران، ایران.

ملیحه مهدیخانی - استادیار، گروه آموزش ابتدائی، آموزش و پرورش شهرستان میامی، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی شفقت درمانی بر رشد پس از سانحه در مادران دارای فرزند بیش فعال انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری کلیه مادران دارای فرزند بیش فعال (دوره ابتدایی) در شهر ساری بود و ۳۰ مادر به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارش شدند. گروه آزمایش تحت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای آموزش شفقت درمانی قرار گرفت و گروه کنترل آموزشی دریافت نکرد. قبل و بعد آموزش هر دو گروه به سوالات رشد پس از سانحه (تدسچی و کالهن، ۱۹۹۶) پاسخ دادند. داده ها توسط آزمون تحلیل کواریانس در نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۶ تحلیل شدند. یافته ها نشان داد؛ شفقت درمانی بر ارتقای رشد پس از سانحه در مادران دارای فرزند بیش فعال اثربخش است.

کلمات کلیدی:

شفقت درمانی، رشد پس از سانحه، بیشفعال.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689775>

